

Til nr. 10, 14 og 15 (§ 477 b, stk. 3, og § 477 d, stk. 1 og 3)

Det foreslås at erstatte reglen om, at et betalingspåkrav skal indeholde en vejledning til skyldneren om retsvirkningerne af betalingspåkravet og om, hvad skyldneren bør foretage sig til varetagelse af sine interesser, med en regel om, at fogedretten skal vedhæfte en sådan vejledning, når betalingspåkravet forkyndes for skyldneren. Den foreslåede regel indebærer, at vejledningen til skyldneren skal sammenhæftes med betalingspåkravsblanketten ved anvendelse af hæfteklamme eller lignende. Ved en eventuel digital forkyndelse efter retsplejelovens § 156 a (der endnu ikke er trådt i kraft) vil vejledningen til skyldneren skulle være indeholdt i samme elektroniske dokument som betalingspåkravsblanketten. Det foreslås, at vejledningen skal udarbejdes af Domstolsstyrelsen, så den ligesom i dag bliver ens over hele landet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11 (§ 477 b, stk. 4, nr. 1, og § 477 d, stk. 1)

Det foreslås at udvide reglen om, at fordringshaveren kan anmode om, at betalingspåkravet ikke forkyndes for skyldneren, hvis udlæg er udelukket efter retsplejelovens § 490 (den såkaldte fredningsregel), til også at omfatte tilfælde, hvor udlæg er udelukket efter konkurslovens §§ 16, 16 a, 31, 171 eller 207 (anmeldt betalingsstandsning, konkurs, tvangsakkord eller gældssanering).

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12 og 13 (§ 477 c, stk. 1 og 3)

Det foreslås, at en fogedret, der ikke er stedligt kompetent til at behandle et betalingspåkrav, skal have mulighed for at henvise sagen til den stedligt kompetente fogedret. Henvielse kan ske, hvis det fremgår af det foreliggende, hvilken fogedret der er kompetent. Kan henvielse ikke ske, afvises sagen. Den foreslåede regel er udformet på samme måde som retsplejelovens § 489, stk. 2, og forudsættes anvendt på samme måde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16 (§ 501, stk. 3, nr. 4)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af en ny forbrugeraftalelov, jf. lov nr. 451 af 9. juni 2004 om visse forbrugeraftaler.

Til nr. 17 (overskriften til fjerde bog, ottende afsnit)

Det foreslås at ændre overskriften til retsplejelovens fjerde bog, ottende afsnit, fra »Sagsomkostninger og rettergangs bøder i straffesager« til »Sagsomkostninger m.v. i straffesager« som en følge af, at reglerne om rettergangs bøder i §§ 1015-1016 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Til nr. 18 (overskriften til kapitel 92)

Det foreslås at ændre overskriften til retsplejelovens kapitel 92 fra »Rettergangs bøder m.m.« til »Offentlig omtale m.v. af straffesager« som en følge af, at reglerne om rettergangs bøder i kapitel 92 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Til nr. 19 (§ 1015 og 1016)

Det foreslås at ophæve retsplejelovens § 1015 om rettergangs bøder og som konsekvens heraf også at ophæve retsplejelovens § 1016, der indeholder regler om appel af afgørelser efter § 1015.

Til § 2 (retsafgiftsloven)

Til nr. 1 og 2 (§ 15 a, stk. 4)

Retsafgiftslovens § 15 a, stk. 4, angår den yderligere afgift på 300 kr., som skal betales, hvis fordringshaveren i betalingspåkravet har anmodet både om tvangsfuldbyrdelse, såfremt skyldneren ikke fremsætter indsigelser, og om indledning af retssag, såfremt skyldneren fremsætter indsigelser. Det foreslås at præcisere bestemmelsens ordlyd, så det tydeligere fremgår, at der ikke skal ske tilbagebetaling af denne afgift, hvis der først iværksættes tvangsfuldbyrdelse (fordi skyldneren ikke rettidigt har fremsat indsigelser) og dernæst indledes retssagsbehandling (fordi sagen genoptages efter skyldnerens anmodning).

Med den foreslåede tilføjelse til § 15 a, stk. 4, 2. pkt. (*nr. 1*), præciseres det, at afgiften på 300 kr. ikke bortfalder i medfør af 2. pkt., når udlæg er udelukket af de grunde, der er nævnt i retsafgiftslovens § 16, stk. 6 (skyldnerens konkurs mv.), hvis der (efterfølgende) indledes retssagsbehandling i medfør af retsplejelovens § 477 f, 1. pkt., dvs. hvis sagen genoptages i medfør af retsplejelovens § 477 e, stk. 4. I denne situation bortfalder således – i medfør af 3. pkt. – (kun) den del af afgiften på 300 kr., der overstiger 100 kr., dvs. der skal tilbagebetales 200 kr.

Med den foreslåede tilføjelse til § 15 a, stk. 4, 3. pkt. (*nr. 2*), præciseres det, at 3. pkt. om tilbagebetaling af 200 kr. af afgiften på 300 kr. ikke finder anvendelse, hvis der forinden har været iværksat tvangsfuldbyrdelse i medfør af retsplejelovens § 477 e, stk. 2, 2.